

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ES SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak:
Postán küldve, vagy helyben házhoz hordva:
Egész évre . . . 6 ft — kr.
Félévre . . . 3 ft — kr.
Évnyegyedre . . . 1 ft 50 kr.
Az előfizetési pénzek bérmentesen a kiadóhivatalhoz s legcélszerűbben postai utalvánnyal küldendők.

Hirdetési díjak: Egy 30 négyszög centimeter tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja 50 kr, ezen fölül 60 négyszög centimeterig 1 ft s így minden megkezdett 30 négyszög centimeternyi tér többlet után 50 kr. számított. Kedvezményül 4—10-szeri beiktatásnál 50%, 11 és többszöri beiktatásnál 100%-nyi díjelengedés. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr. számított.

Ismeretlen kézről jött cikkek nem közlünk, csak bérmentes leveleket fogadunk el.

Szerkesztési iroda és kiadóhivatal: Deés megyeháza.

„Szolnok-Dobokamegye” hivatalos közlönye.
s a megyei gazdasági egylet

A lap szellemi részét érdeklő levelezések a szerkesztőséghez intézendők.

Kéziratok vissza nem adtnak. Nyilttéri rovatot nem nyitunk.

Megjelenik minden vasárnapon.

Lássunk tisztán és ne gyanúsítsunk!

(Folytatás.)

Kifogást tesz cikkíró az ellen, hogy a Szamos innenső ágának balpartján a sugárutató kövezetnyerés végett az óvár sziklafalát városi erővel nagy részben leszedették.

Ezen tétel győzött meg arról, hogy cikkíró látképessége hiányos, s vagy képelete után írt, vagy pedig tréfátüzők biztatására tette papírra állítását. Hiszen az óvár sziklafala egész hosszában úgy áll, mint állhatott századok előtt, az annak oldalát a közelebb elmult évtizedig vereső Szamos folyam felett, s azon néhány súlydező sziklatömbnek levétele, melyek a város sörházi épületeit fenyegették, s melyek a kérdéses épületek kijavítására, s részben a nagy-királyutezai járdához használtattak fel, legkevésbé sem változtatta annak arczatát, a háttérben maradt sziklafalak ugyanazon alakuk levén, mint a leszedettek voltak. A Szamos innenső ágának balpartján kövezettel kirakott sugárutató pedig Deésen tudomása eddig senkinek sincs.

Kifogást tesz továbbá cikkíró az óvárból levezető út s azon az éktelen vésett kőlépesők ellen, melyek mellé még karfák sincsenek téve. — De az óvárból lejáró út még nincs elkészítve. Ez csak akkor leendő létesíthető, mikor a hidutezától a sörházig már feltöltve, s részben szabályozva levő tér feltöltése s szabályozása az óvár sziklafaláig érend, s ennek magaslata az irt térrel mi módon köttessék össze, megállapítva leendő. A képzelt út az elmozdított sziklatömbök

természetes helye, a lépesők az eredeti sziklarétegek, véső azon még nem járt, s így durván vésve sem lehetnek, s hogy a hatóság karfát oda nem állított, hol nincs közlekedés, s hol csak azok mászkálnak, kik biznak magukban, hogy szemök jó, lábok ruganyos s fejük nem szédelgős, — hibázatni nem lehet.

Nem tetszik cikkírónak, hogy az utcák szabályozásánál a magaslatok leszálaltattak, s így a ref. templom bejárója előtt volt magas járda is, s állítja, hogy magánosak tulajdonai kártérítés nélkül szabadon lerontatnak, a Henter-féle házhoz bejárni nem lehet.

Cikkíró hadat izen a volt kir. építészeti hivatal főnöke, mérnök Kauba Frigyes ellen, ki a piacról az óváda s templom bejáró előtt a borsosutczára felvezető kövezet esési viszonyait megalapította, s mely szerint a kövezet két év előtt lerakatott; támadást intéz a mult évben a kövezet lerakását vezető mérnök Székely József ellen, ki a Henter-ház előtti tért a nevezett ház tulajdonosnéja viszonyai kellő tekintetbe vételével szabályozta, s hiszi, hogy képes megbírálni a munkálatokat a folyó évben vezető főmérnök Várjon Lajos izlését és szakképzettségét, kiknek munkálataik egymást egészítik ki. Nem gondolja meg, hogy a szakférfiak kövezetek lerakásánál a jövőre munkálnak, s előleges kiszámításra tételnek le minden követ, s ezért hol az új mű a régi állapottal találkozik, visszasság áll elő, és ha érkei engednék, hogy az új körfal, a templom bejáró előtti kövezet, s a templom talpzata magassági viszonyait mérlegelje, meggyőződnek róla, hogy a leszálaltásokért

hibázatott mérnökök működésükkel nem csak a szabályosabb építkezésnek s a könnyebb forgalomnak tettek hasznos szolgálatot, hanem előmunkálták azt is, hogy diszes templomunk a falazatára valószínűleg a közép századok rombolásaitól fogva súlyosodó televény s kőhalmazoktól megmentessék, s eredeti magasságába visszahelyeztessék, s ennek megfelelően szabályoztatván annak környezete a kis kastélyuteza és a sikátor, a templom környezete annak komoly méltóságához megfelelően átalakíttathassék. És ha cikkíró a közmozzanatokat kellő figyelemmel kísérné, tudhatná, hogy a templom körüli leszálaltások eszközésére az ev. ref. egyház előjárósága felkérte a városi hatóságot, ennek keresztülvitele a tanácsnak meghagyva van, s mihelyt ez megtörtént, azon visszasság, mi jelenleg a járda és bejáró között van, azonnal megszűnend. Mi az állítólagos kártérítés nélküli rombolásokat illeti, biztosíthatom, hogy ez nem történt, s panasz ily irányban még nem fordult elő.

(Vége köv.)

Róth Pál.

Megyei élet.

Nagy Péter ev. ref. püspök ő méltósága — miként közelebből lapunk egyik számában előre jeleztük — tegnap városunkba érkezett. E püspöki vizsgálat valódi ünnepély volt. Róth Pál városunk polgármestere, mint a deési egyházkerület gondnoka Választútig ment az ünnepelt egyházi főpásztor elé, s ott a kísérethez csatlakozott.

E diszmenetnek mintegy 22 lovasból álló banderium és 10—12 koci a Deés és Szamos-ujvár közötti egynevezett — „Némai fogadók”-ig ment elébe és kísérte a város végénél — a Krémer-

könyvtárt alapított, melyet azonban a törökök 1526-ban megsemmisítének, úgy hogy ma, a magyar nemzet ezen ezer s ezer kötetre menő világhírű könyvtárból alig bir 2—3 példányt. Három roppant terem volt tele e nevezetes magyar, német, szláv, görög, héber syriai és chaldaei munkákkal, melyek mindenike kék selyem és bársonyba volt kötve, arany vagy ezüst kapcsolokkal ellátva. Legnagyobb részük pergamenre volt nyomva és írva. Ezen nagyszerű könyvtár csekély maradványa, mely török kezekbe nem került ma is található még a külföldi könyvtárak főkincsei között. 1477-ben Buda egyetemét is nyert, midőn Mátyás a Vitéz János esztergomi érsek s egykori tanítója által Pozsonyban alapított akadémiát Budára tette át. Az egyetem helyisége is a várban foglalt helyet. Ily nagyszerű várak mindenestre méltó volt arra, hogy a legfényesebb ünnepélyek színhelye legyen, melyekben aztán Mátyás uralkodása alatt nem is volt hiány. Gyakran tartott fényes diadalmenetet ujjongó fővárosa utcáin, ha győztesen tért vissza valamely török háborúból, gazdag zsákmányt és fogoly vezéreket hozva magával. De legfényesebb diszmenetét akkor tartá, midőn első neje, Katalin királynő elhunytá után második nejéül Beatrix-ot vezette a nászoltár elé, kit előbb Székes-Fehérvárrt megkoronáztatott (1477-ki október 12-én.) Itt leirnunk a pompás diszmenetet igen hosszadalmas volna, elég legyen azt csak röviden elmondanunk.

(Folyt. köv.)

A „SZOLNOK-DOBOKA” TÁRCÁJA.

Budapest.

Hevesi Lajos „Budapest és környéke” című műve után, helyenként más történeti források szerint bővitve. X. Y. Z.

IV. A fény korszaka.

Mátyás kezdte meg a budai vár kiépítését, melyben a Zsigmond király által emelt gyönyörű épületen kívül akkoriban egyéb alig volt látható. Kiválóan a hátulsó udvart ékesíté fel, a mennyiben itt a Duna felől külön épületet emelt, mely vízvezetékekkel s egy-egy márvány- és ezüst kúttal volt ellátva. Ugyancsak a Duna felől papnövelde építettett, ezt megajándékozta fényes magyar- és német nyelven írt könyvtárral. Továbbá új tanács- és éttermet építettett, ugyszintén a kincstár számára egy diszes termet; ezenkívül különféle vendégszobákat, úgy téli, mint nyári lakásokat, aranyozott disztermeket, lakószobákat, melyekhez a napsugár mindig és mindenfelől szabadon férközhett. Nyugot felé fekkúdt a régi, még megújítatlan vár, közepén ódon csarnokkal, melyet kettős oszlopsorú folyosók koszorúztak, de ezek legszélsője most az új palota legfelsőbb étermeinek bejáratához van áthelyezve s a 12 égi jegyet bámulatos kivitelben ábrázolja. A padlózat berakott vagy beégetett munka volt. Szabad ég alatt 3 szobor állott teljes fegyverdiszben, a belépőt mintegy a magas-

ból üdvözölve. Közül Mátyás lándzsával, sisakkal, elmélkedő állapotban pajzsára támaszkodva; mellette jobbról atyja Hunyadi János, balfelől pedig szerencsétlen véget ért bátyja, László. A nyílt udvar közepén ércből öntött kut emelkedik, márvány medenczével s Athéne (Pallas) istennő jelképű szobrával. Az udvar külső bejáratánál két ércalak áll kard, paizs és dárdával fegyverkezve, mintegy fenyegető ör gyanánt. Mátyás a régi palotának e négyszögletes udvarra néző homlokzatát, szintén elkezdé megújíttatni, mi ha félbe nem marad, a régi épület szépségét jelentékenyen emelte volna. Ugyanez udvaron porphirból készült kettős kapuzat is volt látható, melynek mesterséges érc táblázatain Hercules 12 híres tette ragadta meg a figyelmet. Mátyás a vár bejáratánál a Szt.-György terére, ércből öntött Hercules szobrot állíttatott, melyet 1526-ban a törökök annyi mással együtt Stambulba czipeltek diadalmi jelvény gyanánt. A pesti oldalon, hol mai napság az egyetemi könyvtár áll, Mátyásnak szintén pompás nyaralója volt, a várkertben pedig oroszán verem s ebben két hatalmas és fenséges magatartású oroszán volt, melyeket a király 1471-ben a florencziektől ajándékba kapott; s nemes állatokat Mátyás egyedül annyira megszelidítette, hogy trónja lépesején heverték mindig, a jelenlevők nem csekély rémületére, de sőt néha sétáiban a királyt hűséges kutyák gyanánt követék. Hir szerint ugyanazon órában haltak meg mindketten Budán, a mely órában Mátyás király Bécsben halálát látta. Mátyás a várban „Korvina” nevű nagyhirű

féle, gőzmalom irányában — felállított díszkapuig; hol a tűzoltók ünnepélyes egyenruhában, a különböző ipartársulatok zászlóikkal s az intelligencia számos tagja — a kellemetlen idő dacára — várták. Vékony Ferenc városi rendőrkapitány, a deési ev. ref. egyház nevében, mint annak gondnoka — körülbelül — a következő üdvözlő beszéddel fogadta:

Méltóságos főtisztelendő püspök ur!

A deési ref. egyház által, méltóságodnak körünkben történt megjelenése alkalmából rendezett jelen örömmünnepelet a város közönsége, miként méltóságod személyesen meggyőződhetik — vallás és nemzetiség különbség nélkül — magáévá tette. A célzott fogadás a nagy hazafit, a köztisztelendő álló fő lelki pástort és kitűnő honpolgárt méltóan illetvén meg, e körülmények fogva és nem csak az egyház, hanem a nagy közönség nevében is örömmel üdvözlöm méltóságodat.

Nekem, mint a deési ref. egyház algondnokának jutott a szerencse a közörség és tisztelet tolmácsolására, s ha mindjárt a tisztemet — nem kellően fogom is teljesíteni, ez örömsugarak leolvashatók a körül levők arczairól. Nagy tér ez, melyen állva méltóságodhoz szólni szerencsém van, s mint kitűnő hazafit, világhírű szónokot, páratlan tevékenységű egyház főnököt ismeri a közönség minden egyes tagja, s mint illető üdvözlőm én a szónokok fejedelmét ki előtt gyengeségemet bevallom, hogy mind azon érzést és örömet, melyet a város összes lakói méltóságod iránt táplálnak — eléggé tolmácsolni nem tudom. Annyit mindazon által általam tudomásul venni méltóztassék, hogy ezen egyház kerület lelkesülve örvend méltóságod, habár hivatalos látogatásának s egy szívvel kiált fel: méltóságodat az ur Isten soká, nagyon soká éltesse.

Ezen üdvözlő beszédet püspök ur ő méltósága ismert ékes szólása követte, melyben megköszönve a tüneményes fogadtatást, tizenkét tarackklövés jelezte a várva várt egyházi főnek a diadalkapuhoz történt megérkezését. A városba lett bevonulás örömhírére a lakosság apraja, nagya sorfalat képezett a főutcán, s viharos éljenzésekkel fogadta az érkező nagy vendéget. E valóságos diadalmenetet a püspök ő méltósága számára előre kijelölt „Róth“ házbani megszállás fejezte be. Estvére a Róth Pál egyház kerületi gondnok asztalához ugyan csak ő méltósága a püspök tiszteletére rendezett vacsorára az egyház és a város választottjai hivatalosak, minthogy pedig már lapunkat bezárni kellett, erről, úgy a mai napon lefolyt ünnepélyességekről jövő számunkban szölandunk. —ő.

Szamosújvár, 1877. szeptember 12.

Szamosújvár városa ma ünnepet ült. Ma nyitott meg ünnepélyesen a Szent-Gergelyről nevezett örm. kath. árvaház, melynek létét városunk egy nagy fiának köszönheti. Ugyanis 1860. január 11-én Szamosújvár városának örök emlékü plebánosa Lukácsi Kristóf, kit nálunk alig fog pótolni valaki valaha — 2100 forintot tett le államközlésön kötelezvényekben egy Szamosújvárt felállítandó örm. kath. árvaház alapjára, mint mondta: „azon reményben, hogy a kis fa Isten áldásával terebélyes fává fog nőni, melynek árnyéka alatt Szamosújvár és a többi örmény telepek gyámoltalan árvái menhelyet fognak találni.“ És Isten megáldotta a kezdetet. Az erdélyi egyház-megye akkori felelhetlen püspöke Haynald Lajos 6 nagyméltósága is 500 forintot ajánlott és adott az említett célra. „Adja az irgalmasság atyja — írta a nemes keblű alapítóhoz intézett levelében — hogy az áldozatkészség, melyben főtisztelendőségű híveinek oly utánzásra méltó példát adott minél szebb és több gyümölcsöt teremjen.“ A jótévő kéz által vetett mag lassanként terebélyes fává nőtt, az összegyűjtött tőkének kamatjából 1863-ban már 7 (hét) árvagyerek élmeztetett és ruházott, kik a városban egyes családoknál helyeztetek el, azon reményben, hogy majd ha az árvaház vagyoni állása megengedi az árvák együttesen egy e célra alkalmas helyiségben fognak elhelyeztetni. E remény már-már valósuláshoz közelgett, mert a lankadatlan buzgalmu alapító sajátjából az árvaház számára 6000 frton

alkalmas helyiséget vett, úgy hogy összesen e célra egyedül ő maga 17000 (tizenhétezer) forintot áldozott. Legyen áldott emléke! ki megvont magától mindent mi az életet kényelmessé teszi, hogy kényelmet szerezzen azoknak, kikkel az élet mostohán bánt el!!

Fájdalom azonban az árvaház megnyitását nem érthette el. Mint Mózes Nebó hegyéről tekintett be az ígért földjébe, úgy neki is meg kellett elégedni azzal, hogy távolról nézzen be a majd megnyitandó árvaház jövőjébe. A nehezebb munkát bevégezte, a könnyebbet hagyta az utódokra, kiknek kötelességükben fog állani örködni e nemes intézmény jövője felett.

Az árvaház választmánya belátván az árvaház megnyitásának szükségét folyó év május havában tartott gyűlésében meghatározta az árvaház berendezését és megnyitását s Voith Miklós, Szappanyos Miklós, Czecz Gergely személyében egy bizottságot küldött ki, mely a berendezés kerestül vitelére nézve költségvetést terjesszen elő, egyszersmind nevezett bizottság megbízott az egész berendezés kerestülvitelével. A bizottság meg is felelt a benne helyezett várakozásnak, mert a legesimábbban és a kör követelményeinek megfelelőleg rendezték be. Világos és tágas tãnterem az alapítónak olajba festett arczképével, hálóterem csinos vas ágyakkal, tiszta kikövezett udvar mind meg annyi előnyei az árvaháznak. Miért is nevezett bizottság önzetlen fáradozása megérdemli, sőt megköveteli, hogy a nyilvánosság terén köszönetet mondjunk.

A megnyitási ünnepély délelőtt 11 órakor vette kezdetét, mikor is főtisztelendő Kopár Simon által végzett egyházi szertartás és megnyitó beszéd után a házszabályok olvastattak fel. A jelenlevők mélyen meg voltak hatva, meglátszott az arczokon, hogy ez árvaház felállítása által a közszükségnek lett elég téve. Reméljük azért, hogy városi közönségünk, mely eddig is ez intézményt hatályosan felkarolta, ezentul sem fogja megvonni támogatását. E remény erős bennünk, hisz a megnyitás ünnepély alatt is városunk egyik kedves polgára Hrobony Pál — e katói jellem, ki kabár nem is városunk szülöttje, de soha egy közintézetlől sem vonta meg anyagi és erkölcsi támogatását — magát alapító tagnak ajánlotta be. Legyen Isten áldása az árvaházon. Adja Isten, hogy teljesüljenek azon remények, melyeket ez árvaházhoz kötöttek, és az alapítónak szelleme elégedetten tekintsen alá, az általa alapított közintézetre.

Egy jelenlevő.

Nyilatkozat.

A körülmények és viszonyok számba vételével, elérkezettnek látom az időt: e lapok tárcavezetésétől visszalépni.

Fogadják a lap anyagi fennmaradását kötelezvényeikkel biztosított lelkes honfiak, s ezek vezérelnöke s a szellemi mozzanat alkotója méltóságos főispán ur, úgy a lapbizottság tagjai egyen-egyen személyem iránt tanusított bizodal-muk s elnézéseikért szives köszönetemet s hálám őszinte nyilvánítását.

Fogadja tisztelt szerkesztő barátom, úgy azon jószágáért s megelőzéseiért, miket irántam oly sok izben kimutatott: meleg kézszorításomat s holtig tartó becsülésemet.

Végre azon íróársaim s barátaimhoz fordulok, kik felszólításom következtében a tárczát s a lap hasábjait is becses dolgozataikkal gazdagították, s a kik jövőben közreműködéseiket ígérték, ha bár szellemileg e lapokban meg is kell tőlük válnom: szabadjon hazafiságukról föltennem, hogy e lapokat jövőben is nagybecsű dolgozataikkal gyámolítani fogják. Minden magyar ember, s főleg a nemzet fáklja vivője az író meg van ugyanis győződve, hogy Erdély ez északi nagy megyéjében mekkora kötelesség egy jól szerkesztett lapot tartani fenn, mely a nemzet szellemi és anyagi érdekeinek közvetítője legyen.

Utoljára az olvasó közönséghez a végett esedezem: méltóztassanak, ha tán műveim kevésbé elégitették ki vágyaik s érdekeiket: ezt ne akaratom hiányának, de tehetségem korlátolt-ságának tulajdonítsák. Pártolja a nagy közönség

jövőben is ez egyetlen lapját s tartsa ennek fenn-tartását a megye büszkeségének.

Deesen, 1877. szeptember 4.)*

Medgyes Lajos m. k.,
a „Szolnok-Doboka“ volt tárcza-vezetője.

VEGYESEK.

— **Főispán ur ő méltósága** az állásáról leköszönt Balogh György megyei mérnök helyére Pécsi Lajos mérnököt s a hivatalától felfüggesztett Kulcsár Sándor nagy-ílandai orvos allására Schmiedt Adolf magyarláposi gyakorló orvost nevezte ki.

— **A közigazgatási bizottság** jelen havi ülését a legközelebbi kedden (f. hó 11-én) tartja meg, az állandó választmány pedig a reá-következő napon f. hó 12-én ülésez.

— **A deési ev. ref. egyház** megye folyó hó 5-én tartotta rendes őszi közgyűlését. Több keblű ügyek elintézése után számba vétettek az egyházkerületi közgyűlésre, a következő hat évre választandó képviselőkre beküldött szavazatok, minek eredménye lett, hogy br. Bánffy Dezső egyhangulag, Szacsvai Sándor pedig egy szavazattal szemben képviselőkké választattak.

— **A felekezeti elemi tanodákban** a folyamatban lévő tömeges beiratások örvendtes előjelei a nevelés terén való haladásunknak.

— **A két görög egyház iskolahelyisége** célirányos berendezése, illetőleg átalakítása érdekében működnek és fáradoznak.

— **Egy interpellatio** jutott kezünkköz, mely által a megyei gazdasági egylet tevékenységre serkentetni céloztatik. Részünkről meg lévén győződve az egylet tevékeny elnöke ügybuzgalmáról, félretettük e felhívást, megnyugtatóván annak beküldőjét, hogy a mi halad az el nem marad, s ezen — a kezdet nehézségeivel küzdő — egylet életjelt adandó, alapszabályai értelmében az őszi közkiállítás érdekében szükséges előintézkedéseket nem sokára megteendi, az egylet tagjai élénk mozgalma folytán pedig a siker el nem marad.

— **A helybell műkedvelő** társulat ma tartja 62-ik színlelőadását s ez alkalmából „Műveltség és természet“ vagy a „képmutatók“ című 4 felvonásos vígjátékot adja elő.

— **Eljegyzés.** Hárnik Samu, helybeli fiatal kereskedő a napokban jegyezte el Déésfalván Weiszbürg Regina k. a.-t Örök boldogság kísérfje frigyöket.

Sósmezőre (Háromszéken) mint a „N.“ írja. roppant mennyiségű gabona és szarvasmarha van Oláhországból kihozva. Az oláhok potom áron árusítják mindkettőt el, mert mint mondják, a muszka vagy erőszakkal veszi el tőlük, vagy egyszerű papírért mely semmit sem ér — tehát inkább olcsón, de pénzért nálunk árusítják el.

— **Necrolog.** Miller Adolf az 1848/9-iki szabadságharcz egyik jeles bajnoka, Bem oldala mellett kiszolgált honvédhadnagy, később Belső-Szolnokmegye egyik alispánja és Deés város polgármestere s az utóbbi időben számtiszt az igazságügyministeriumnál, közelebbről Budapesten 50 éves korában elhunyt. Béke poraira!

— **Pontos meghatározás.** Megyénk közigazgatási bizottsága több üdvös intézményei mellett közelebből minden egyes községben a tanköteles és tényleg iskolába járó gyermekek számba vételét is elrendelte s ezekre nézve rovatos iveket küldött szét. Ezen ivek hol hiányosan, hol pedig oly balgán töltetnek ki, hogy az ember nem tudja, nevensen-e? vagy fájlalja tanügyünk szerencsétlen voltát. Curiosumból álljon itt a kozlai statisztikai gyűjtő ívből a következő pontos meghatározás: Az iskola jellege: A falu közepén, aláírva: Kiss László jegyző, Bobb János tanító. (Beküldetett.)

— **Bel- és külföldi apró hírek.** — Az oláhok bűnhődése. Az oláhok már kezdik rákapatni a kancukára. A legújabb orosz

*) Közreadtuk igen tisztelt tárcza-vezetőnk határozott felkérésére és sajnáttal bár, de elfogadtuk e felmondást, ismervé annak — e helyütt fel nem tárható — okait. Hogy pedig ez okok nem valami személyes jelentőségűek hinni akarjuk, miután az magából a nyilatkozatból is kitetszik. Szerkesztő.

oláh megállapodás előtt ugyanis, az egyes oláh csapatok egyszerűen beosztattak az orosz hadseregbe, s ott teljesen azon szabályoknak vettek alá, mint a többi orosz katonák. A barbár büntetésnek, melyekkel az orosz katonák lelkesedését ébren tartják, az oláhokra is alkalmaztattak, s nem egy oláh katona kószolt meg a 9 águ korbács izét. Midőn az oláh hadügyminister a főhadiszálláson e miatt panaszt emelt, azt mondták neki egyszerűen, hogy a büntetésnek az orosz hadseregben épen szokásos. Az oroszok nagymennyiségű dohányt szállítottak be Oláhországba — mitsem törődve azzal, hogy ott a kormány a monopoliumot egy társulatnak bérbe adta. Minthogy a társulat ez által óriási mérvben károsodott, most pört szándékozik a kormány ellen indítani. — A kasanliki mészárlás. Konstantinápolyból aug. 24-ről írják a „Pest. Corr.”-nek: azon írtóztató mészárlásokról, melyeket a kozákok és bolgárok a kasanliki zsidók között végbeytek. A toll képtelen leírni e kegyetlenkedéseket, a torturákat, melyeket e szegény áldozatok kiállottak addig, míg megölettek. — Szulejman pasa közeledtekor a kozákok és bolgárok minden zsidó és muzulmán lakását kifosztották, s 348 zsidót és igen sok törököt magukkal hurczoltak a Sipka-szorosba. Hogy mily sors vár e szerencsétlenekre, az a moszkovita és bolgár hordák eddigi kegyetlensége után könnyen kitalálható. És Európa mindezt összetett kezekkel nézi! Interventióról, mondják a diplomata urak, most szó sem lehet, mert Oroszországnak időt kell engedni katonai becsületének helyreállítására. — Az országgyűlési bizottságok körül a vámügyi bizottság ma kezdte meg tanácskozásait. Péchy gorf, mint e bizottság elnöke, táviratilag hívta meg a bizottság tagjait az ülésre, melyen a kormányelnök is jelen kívánt lenni. — A kiegyezés, mint egyik táviratunk jelenté, tul van az utobbi időben fölmerült nehézségeken. A kiegyezési javaslatok remélhetőleg még október közepén kerülnek a ház asztalára. — Galicziában nagy az elégtelenség a választókerületekben; ezek fölterjesztéseikben a muszka kegyetlenségek és a muszka hódítás ellen nyilatkoztak s a válaszfelirat tárgyalása előtt, mely a közvéleménynek halvány kifejezése lett volna, a tartománygyűlés ajtaja becsapatott. — A vámügyi bizottság mai üléséről ezekben adjuk a tudósítást: Mindenekelőtt Tisza Kálmán kifejezte, hogy a Németországgal kötendő vám-szerződés immár a megállás állapotába jutott. Nem tesz azonban kifogást az ellen, hogy ha a bizottság ezélszerűbbnek látná, az önálló tarifa befejezéséig üléseit elnapolni, Trefort és Simonyi felszólalása után a bizottság határozatlan időre függeszti föl tárgyalásait. — A magyar büntető törvénykönyv „Törvényjavaslat”-a 139 kettős nyomásu lapra terjedő könyvben megjelent. — A háboru. Lomát nagy ellenállás nélkül átlépték a törökök s azután kifejlődött a nagyobb csata, az oroszok rendetlen futásnak eredtek, elveszett négyezer emberük, kétezer fegyver, kétezer tölténytáska. Mehemed Ali személyesen vezette a csatát. Fősergeje f. hó negyedikén este Oberteinkig előrenyomult és előőrsét Bielától két órányira tőltá előre. — A vereségek lehangolták az oroszokat s a hadjáratot az időre elveszítettnek tartják. — Mikló-kijelenté, hogy az oroszoknak utolsó erőfeszítést kell tenniök. — Az orosz seregben több lázongás fordult elő: „a szamarakat el kell bocsátani, kiáltja a sereg, akkor harczolunk.” — Az élelem megromolva s az orosz katonák Romániában több rablást követtek el. — Az orosz haditanács elhatározta, hogy a Sipkaszorost elhagyják — Ismail feltartóztatlanul nyomul előre orosz területen Azsiában. — Bukarestben nagy a rémület, mert híre terjedt, hogy a törökök Silistria-Ostrov közt hidat verve, nagy tömeget szállítanak. — Viddinbe ötezer török erősségül érkezett és kétszáz bárka; félnek, hogy a törökök átkelnek a Dunán. — A román lapok Károly tábornokká neveztetését degradationnak mondják. — Szerbiát Gorcsakoff sürgeti az actióra, ez pedig vonakodik, míg a Skupesina nem engedi. — A törökök a Wid folyónál megtámadták a szerbeket. — Szerbia actiójától Törökország nem fél, csak attól tart, hogy Szerbián átvonul a muszka. (K.)

Legújabb. Budapestről tegnapelőtt d. u. 6 óra 45 perczkor vett távirati magán tudósítás: Mehemed Ali fényes győzelmet aratott, másik győzelem montenegróiak ellen. Dicsőség a török fegyvereknek.

Hivatalos közlemények.

Szolnok-Dobokamegye igazoló választmányától.

2. ig v. sz.

1877.

Fölhívás.

Szolnok-Dobokamegye igazoló választmánya a megye jövő bizottsága legtöbb adót fizető (virilis) tagjai névjegyzékének az 1870. XLII. t. cz. 22., 23. és 24. §§-ai értelmében leendő megállapítása, illetőleg kiigazítása végett folyó évi szeptember hó 10-től 16-ig terjedő napokon Deésen a megye székháza tanácskozási termében nyilvános üléseket tart.

Az ülések mindennap d. e. 10 és d. u. 3 óraker veendik kezdetüket.

Miről az érdekeltek azon hozzáadással értesítettek, hogy azok, a kik a legtöbb államadót fizetők sorában netalán kimutatva nem lennének, de magukat összes egyenes állam- és személyes kereseti adójuknál fogva a legtöbb adót fizető megyebizottsági tagok sorába felvéteni óhajtják, mint szintén azok is, a kik az idézett törvény 23. §-sa kedvezményét igénybe venni kívánják, abbéli jogait az ülések tartama alatt az igazoló választmány előtt hiteles okmányokkal személyesen szóval, vagy írásban érvényesíthetik.

A ki nem jelentkezett, vagy jogosultságát igazolni nem tudja, az adó kétszeres becsapításának kedvezményétől ezen egy alkalomra esik.

A választmány által az adóhivatalok hivatalos kimutatásai alapján ideiglenesen összeállított névjegyzék Deésen a megye székháza főjegyzői irodájában naponta a hivatalos órák alatt bármikor is megtekinthető.

Kelt Szolnok-Dobokamegye igazoló választmányának Deésen, 1877. évi augusztus hó 27-én tartott ülésében.

Desseffy Mihály s. k.,
elnök.

Veres Imre s. k.,
h. jegyző.

Sz. 4.—1877.

k. a. f. b.

Figyelmeztetés.

A deési adófelszólamlási bizottság folyó év szeptember 5-én tartott alakuló gyűlése alkalmával, a következőket határozta:

Gyűléseit a bejött felfolyamodások tárgyalása végett, megkezdő f. év szeptember 12-én délelőtt 9 óraker, és tartja szakadatlanul folyó év szeptember 22-ig, mikor is elnapolja üléseit október 1-ig, ekkor az ügyek végtárgyalásáig ülésez, a közbeeső ünnepnapokat kivéve üléseit mindig Deésen a városház tanácskozási termében tartja.

A darabok letárgyalásának sorrendje a következőleg állapítottat meg:

1-ször) a dobokai szolgabírói járásból bejött felfolyamodásokat fogja tárgyalni s ezek bevégeztével a buzai járás, ezután a kerlési, bálványos-váraljai, deési, bethleni, rettegi, m.-láposi, kőfarki, káp.-monostori, kisnyiresi, szurduki, kaczkói alparéti és végül Szék, Szamosujvár és Deés városokból bejött folyamodások kerülnek tárgyalás alá.

Deés, 1877. szeptember 5-én.

Bokros Lajos,
adófel. biz. elnök.

Felelős szerkesztő-kiadó PÁNCZÉL JÁNOS.

A közönség köréből. *)

Ellennyilatkozat.

E lapok közelebbi (35) számában Rippel Vincze Lajos és báró Horváth Sámuel urak által közreadott „nyilatkozat”-ra vonatkozólag, addig is, a míg az abban foglaltak a becsérzetemen elkövetett sértésnek megfelelően minél hamarabb megtoroltatnak a valódi tényállás felderítése kép álljon itt:

*) Az e rovat alatt megjelent cikkekért legkisebb felelőséget sem vállal a Szerk.

1-ör) hogy czimzett urak nyilatkozatuknak első része azért valótlan, mert azzal, hogy Várjon Lajos urral, mint oly egyénnel, ki házamban sohasem fordult meg és a ki még az utcán sem mutattatta be magát nekem, per „tu” lenni nem akarék — minden elfogulatlan ítélet szerint — semmi nemű sértést sem követhettem el vele szemben és annival inkább, mert tény, hogy a részéről felajánlott ezen barátságot máskülönb is vig állapotunkhoz teljesen illő kimélettel odáztam el; —

2-or) hogy a „nyilatkozat” többi részében a Várjon Lajos ur nevében és a fentiek szerint egy párbajra engemet alaptalanul kihívó urak által elhallgattaték adott feleletemnek azon része, melyszerint félreértethetlennül kijelentém, hogy a kihívó urak által is az eléadottakban eléterjesztett okot magam nem tarthatván elégnék sem arra, hogy párbajt vívjak Várjon Lajos urral, sem arra, hogy megkövethetném — levén inkább ő mint én a sértő fél — mind e mellett kész vagyok arra, hogy megkérdézzük az illető helyen jelenvolt barátaink leghivatottabbjait a felvetett kérdésre nézve, s ha ezek netalán hibásnak találnának, akkor a követelt elégtételi módok közül azt kiszolgáltatom, a melyet a felkérendett barátaink megállítandának.

Ez a valódi tényállás. És most már én is kérem a közönség bírálataát.

Deésen, 1877. évi szeptember 5.

Lészai László,
ügyvéd.

Hirdetések.

Fölhívás.

A Szamos jobb partján fölállított fürdő helyiség részvényesei, kik a befizetett 4 frtos részvényekről az építkezési többlet kiadásaiával szembe sem kívánnak lemondani, fölhitatnak a fürdő helyiség mi módoni kezelése, vagy eladása, ugy a többlet kiadások fedezése iránti értekezletre f. év szeptember hava 13-án d. u. 3 óraker alóli ügyvédi irodájába megjelenni, a meg nem jelenők részéről föltételeztetik, hogy a részvényekhez igényekről a többlet kiadások fedezésére vállalkozó mérnök Balogh György ur részére lemondanak.

Deésen, 1877. szeptember 5-én.

(1—1)

Mánn Gábor.

1267. számhoz.

(1—2)

Árlejtési hirdetés.

A Nagybánya-kolozsvári államuton a 135. számú műtárgy újból építését a nagyméltóságú m. kir. közmunka és közlekedési ministerium 1877. évi augusztus hó 24-én 11715. sz. a. kelt rendeletével 1458 frt 77 kr. építési összeg erejéig engedélyezvén, a munkálatok biztosítása végett 1877. évi szeptember 17-én délelőtt 9 óraker Deésen a m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében zárt ajánlatu írásbeli árlejtés fog tartatni.

Írásbeli zárt ajánlatok, melyek 50 kros bélyeggel és 146 frt készpénz, vagy árfolyamszerű állampapirokból álló bánatpénzzel valamint azon kijelentéssel, hogy ajánlkozó a munkálatokat és feltételeket ismeri és elfogadja, ellátandók, és melyekben a tett ajánlat számmal és betűvel kiírandó, az árlejtési tárgyalásra kitűzött óráig a kir. államépítészeti hivatalhoz benyújtandók. Az árlejtési tárgyalás megkezdése után érkező ajánlat el nem fogadtatik.

A benyújtott bánatpénz a verseny tárgyalás befejezése után azonnal biztosíték gyanánt készpénzben vagy tőzsdei árfolyam szerint számítandó értékkel bíró állampapirokban a vállalati összeg 10%-jára kiegyenlítettik — megjegyezvén, hogy ha az árfolyam a névértéket meghaladja csak a névérték vétetik számításba.

A műszerelvények és feltételek az alólirott kir. államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Deés, 1877. szeptember.

Egyesült szolnok-dobokamegyei állami építészeti hivatal.

Sz. 1131.—1877.
elnöki.

(1—3)

Árlejtési hirdetés.

A kir. törvényszék, kir. ügyészség, deési és szamosujvári kir. járásbírók irodái helyiségeinek, továbbá a deési kir. törvényszék börtöneinek, s végre a szamosujvári kir. járásbíró fogdáinak 1878-ik évbéli fűtésére szükséges tüzfának szállítása czéljából **folyó év october 2-án délelőtt 10 órakor a deési kir. törvényszék elnöki irodájában** írásbeli zárt ajánlatok árlejtési tárgyalása fog tartatni. —

Az előírányzott egész évi faszükséglet következő:

1.) A deési királyi törvényszék irodái részére 46 öl 36 hüvelyk hosszúságú száraz bükkfa, avagy 156./₇₅ köbméter;

2.) A deési kir. ügyészség iroda és börtön-helyiségei fűtésére 38./₇₅ öl. avagy 131./₉₉ köbméter;

3.) A deési kir. járásbíró irodái fűtésére 10./₅₀ öl, avagy 35./₇₅ köbméter;

4.) A szamosujvári kir. járásbíró irodái részére 11./₇₅ öl, avagy 40./₀ köbméter;

5.) A szamosujvári kir. járásbíró fogdái részére 8./₈₀ bécsi öl, avagy 30./₀₅ köbméter.

Összes szükséglet tehát deésen 95./₂₅ bécsi öl, avagy 324./₄₉ köbméter; szamosujvart pedig 20./₅₅ bécsi öl avagy 70./₀₅ köbméter. —

A szállítási és fizetési feltételek alolirt törvényszéki elnökségnél betekintheők.

Az írásbeli zárt ajánlatok 50 kros bélyeggel látandók el, azokban felemlitendő hogy ajánlkozó a feltételeket ismeri és elfogadja; s a különböző helyekre szállítandó tüzifa bécsi ölok, illetőleg köbméterek egységi ára számmal és betűkkel is kiirandó. —

Az árlejtési tárgyalás megkezdése után érkező ajánlat nem fogadtatik el.

Deés 1877 szeptember 6-án.

A kir. törvényszék elnöke:

Keul József.

1263. számhoz.

(1—2)

Árlejtési hirdetés.

A Nagybánya-kolozsvári államúton levő 59-ik számn átereszt újból építését a nagyméltóságú m. kir. közmunka és közlekedési ministerium 1877. évi augusztus hó 21-én 11714. sz. a. kelt rendeletével 450 frt 63 kr. építési összeg erejéig engedélyezvén, a munkálatok biztosítása végett 1877. évi szeptember 17-én délelőtt 10 órakor Deésen a m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében zárt ajánlatu írásbeli árlejtés fog tartatni.

Írásbeli zárt ajánlatok, melyek 50 kros bélyeggel és 45 frt készpénz, vagy árfolyamszerű állampapirokból álló bánatpénzzel valamint azon kijelentéssel, hogy ajánlkozó a munkálatokat és feltételeket ismeri és elfogadja, ellátandók, és melyekben a tett ajánlat számmal és betűvel kiirandó, az árlejtési tárgyalásra kitűzött óráig a kir. államépítészeti hivatalhoz benyújtandók. Az árlejtési tárgyalás megkezdése után érkező ajánlat el nem fogadtatik.

A benyújtott bánatpénz a verseny tárgyalás befejezése után azonnal biztosíték gyanánt készpénzben vagy tőzsdei árfolyam szerint számítandó értékkel bíró állampapirokban a vállalati összeg 100%-jára kiegyenlítettik — megjegyezvén, hogy ha az árfolyam a névértéket meghaladja csak a névérték vétetik számításba.

A műszerelvények és feltételek az alólírott kir. államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekintheők.

Deés, 1877. szeptember 1.

Egyesült szolnok-dobokamegyei állami építészeti hivatal.

1242. számhoz.

(1—2)

Árlejtési hirdetés.

A Nagybánya-kolozsvári államúton a 127. és 130. számú műtárgyak újból építését a nagyméltóságú m. kir. közmunka és közlekedési ministerium 1877. évi augusztus hó 18-án 11718. sz. a. kelt rendeletével 957 frt 49 kr. építési összeg erejéig engedélyezvén, a munkálatok biztosítása végett 1877. évi szeptember 17-én délelőtt 11 órakor Deésen a m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében zárt ajánlatu írásbeli árlejtés fog tartatni.

Írásbeli zárt ajánlatok, melyek 50 kros bélyeggel és 96 frt készpénz, vagy árfolyamszerű állampapirok álló bánatpénzzel valamint azon kijelentéssel, hogy ajánlkozó a munkálatokat és feltételeket ismeri és elfogadja, ellátandók, és melyekben a tett ajánlat számmal és betűvel kiirandó, az árlejtési tárgyalásra kitűzött óráig a kir. államépítészeti hivatalhoz benyújtandók. Az árlejtési tárgyalás megkezdése után érkező ajánlat el nem fogadtatik.

A benyújtott bánatpénz a verseny tárgyalás befejezése után azonnal biztosíték gyanánt készpénzben vagy tőzsdei árfolyam szerint számítandó értékkel bíró állampapirokban a vállalati összeg 100%-jára kiegyenlítettik — megjegyezvén, hogy ha az árfolyam a névértéket meghaladja csak a névérték vétetik számításba.

A műszerelvények és feltételek az alólírott kir. államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekintheők.

Deés, 1877. augusztus 30.

Egyesült szolnok-dobokamegyei állami építészeti hivatal.

1264. számhoz.

(1—2)

Árlejtési hirdetés.

A Nagybánya-kolozsvári államúton levő 105-ik számú átereszt újból építését a nagyméltóságú m. kir. közmunka és közlekedési ministerium 1877. évi augusztus hó 21-én 11717. sz. a. kelt rendeletével 598 frt 14 kr. építési összeg erejéig engedélyezvén, a munkálatok biztosítása végett 1877. évi szeptember 17-én délelőtt 10 1/2 órakor Deésen a m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében zárt ajánlatu írásbeli árlejtés fog tartatni.

Írásbeli zárt ajánlatok, melyek 50 kros bélyeggel és 60 frt készpénz, vagy árfolyamszerű állampapirokból álló bánatpénzzel valamint azon kijelentéssel, hogy ajánlkozó a munkálatokat és feltételeket ismeri és elfogadja, ellátandók, és melyekben a tett ajánlat számmal és betűvel kiirandó, az árlejtési tárgyalásra kitűzött óráig a kir. államépítészeti hivatalhoz benyújtandók. Az árlejtési tárgyalás megkezdése után érkező ajánlat el nem fogadtatik.

A benyújtott bánatpénz a verseny tárgyalás befejezése után azonnal biztosíték gyanánt készpénzben vagy tőzsdei árfolyam szerint számítandó értékkel bíró állampapirokban a vállalati összeg 100%-jára kiegyenlítettik — megjegyezvén, hogy ha az árfolyam a névértéket meghaladja csak a névérték vétetik számításba.

A műszerelvények és feltételek az alólírott kir. államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekintheők.

Deés, 1877. szeptember 1.

Egyesült szolnok-dobokamegyei állami építészeti hivatal.

Eladó birtok.

Némában,

Deés és Szamosujvár között egy tagosított szép birtok jó karban levő lakházzal és gazdasági épületekkel örök áron eladó, Értekezhetni **Benkner József** tulajdonossal, utóposta Deés. (1—1)

1257. számhoz.

(1—2)

Árlejtési hirdetés.

A kolozsvár-bukovinai államúton levő 72-ik számú műtárgyak újból építését a nagyméltóságú m. kir. közmunka és közlekedési ministerium 1877. évi augusztus hó 18-án 11712. sz. a. kelt rendeletével 473 frt 91 kr. építési összeg erejéig engedélyezvén, a munkálatok biztosítása végett 1877. évi szeptember 24-én délelőtt 11 1/2 órakor Deésen a m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében zárt ajánlatu írásbeli árlejtés fog tartatni.

Írásbeli zárt ajánlatok, melyek 50 kros bélyeggel és 48 frt készpénz, vagy árfolyamszerű állampapirokból álló bánatpénzzel valamint azon kijelentéssel, hogy ajánlkozó a munkálatokat és feltételeket ismeri és elfogadja, ellátandók, és melyekben a tett ajánlat számmal és betűvel kiirandó, az árlejtési tárgyalásra kitűzött óráig a kir. államépítészeti hivatalhoz benyújtandók. Az árlejtési tárgyalás megkezdése után érkező ajánlat el nem fogadtatik.

A benyújtott bánatpénz a verseny tárgyalás befejezése után azonnal biztosíték gyanánt készpénzben vagy tőzsdei árfolyam szerint számítandó értékkel bíró állampapirokban a vállalati összeg 100%-jára kiegyenlítettik — megjegyezvén, hogy ha az árfolyam a névértéket meghaladja csak a névérték vétetik számításba.

A műszerelvények és feltételek az alólírott kir. államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekintheők.

Deés, 1877. szeptember 1.

Egyesült szolnok-dobokamegyei állami építészeti hivatal.

1266.—1877.

(3—3)

k. i.

Pályázati hirdetmény.

Aranymező, Csokmány, Pojnicza, Pirosa és Kuesulát szövetkezett községek körjegyzői állomása önkéntes lemondás folytán üresedésbe jövén, ezen 400 frt fizetés, 40 frt szállásbér és 40 frt irodai átalánnyal javadalmazott állomásnak csupán a folyó év végéig leendő ideiglenes betöltésére pályázat nyitattik.

Pályázni kívánók felhivatnak az 1871. évi XVIII. t.-cz. 74. §-a értelmében képesítésüket igazoló okmányolt folyamodványaikat folyó év szeptember hó 10-ig alólírt szolgabírói hivatalhoz beadni. A később érkezett folyamodványok nem fognak tekintetbe vétetni.

A választás folyó év szeptember hó 12-ik napján délelőtt 10 órakor fog megkezdetni, Aranymező községében a körjegyzői irodánál.

Kis-nyíresi járás szolgabírói hivatala Resztolcs, 1877. augusztus 17-én.

Hosszu János s. k.,
szolgabíró.

Sz. 2268.—1877.

(2—3)

Hirdetmény.

Sajó-Udvarhely községében és a pusztabrétei prediumba a birtokosságot egész éven át — a volt urbéreseket három hónapon át illető egyesített koresomajog, az eddigi gyakorlat szerint és feltételek mellett folyó 1877-ik év szeptember 29-től három egymásután következő évre folyó év szeptember hó 19-én esetleg szeptember hó 24-én d. e. 10 órakor Bethlenben a járási szolgabírói irodában nyilvános árverés útján haszonbérbe fog adatni.

Az árverezési feltétel a járási szolgabírónál rendes időben megtekinthető, hol az árverés megkezdéseig szabályszerűleg elkészített zárt ajánlatok is elfogadtatnak.

Bethlen, 1877. augusztus hó 26.

A bethleni járási szolgabíró.